

STRIJD

KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

GEORGE L. CARPENTER, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

A. C. BEEKHUIS, Terr. Kommandant.

42ste JAARGANG No. 9.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

SEPTEMBER 1941

Territoriaal Hoofdkwartier:
voor Ned.-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

„WIEN ZAL IK ZENDIEN?“

WAT OMTRENT UZELF?

Van Bisschop Tucker las ik eens het volgende, dat een diepen indruk op mij maakte en wellicht ook iets tot u, die dit leest, te zeggen heeft.

In zijn jeugd was hij een veelbelovend kunstschilder. Langen tijd had hij be- steed aan een schilderij „DAKLOOZEN“ genaamd, een zwakke jonge vrouw voor- stellend, die, met een kind aan haar boezem, den nachtelijken storm het hoofd had te bieden.

Terwijl hij er aan werkte, had hij de hoop gekoesterd, dat de Academie voor Schoone Kunsten de schilderij zou koopen en hij zich daardoor beroemd zou maken. Maar toen hij de laatste hand aan de schilderij legde, sprak de voorstelling, die hij gemaakt had, zóó tot Zijn eigen ziel, dat hij tot zichzelf zeide: „God helpe mij! Waarom zou ik niet tot de verlorenen zelve gaan, inplaats van schilderijen van hen te maken?“

Daar in zijn atelier wijdde hij zich aan God, om voortaan Hem en de menschen te dienen. Hij bezocht de Universiteit te Oxford, werd predikant, werkte in de achterbuurten van twee Engelsche steden, waarna hij zich aanbood als zendeling voor de verre landen. Als Bisschop van Uganda heeft hij een wonderbaar werk verricht.

* * *

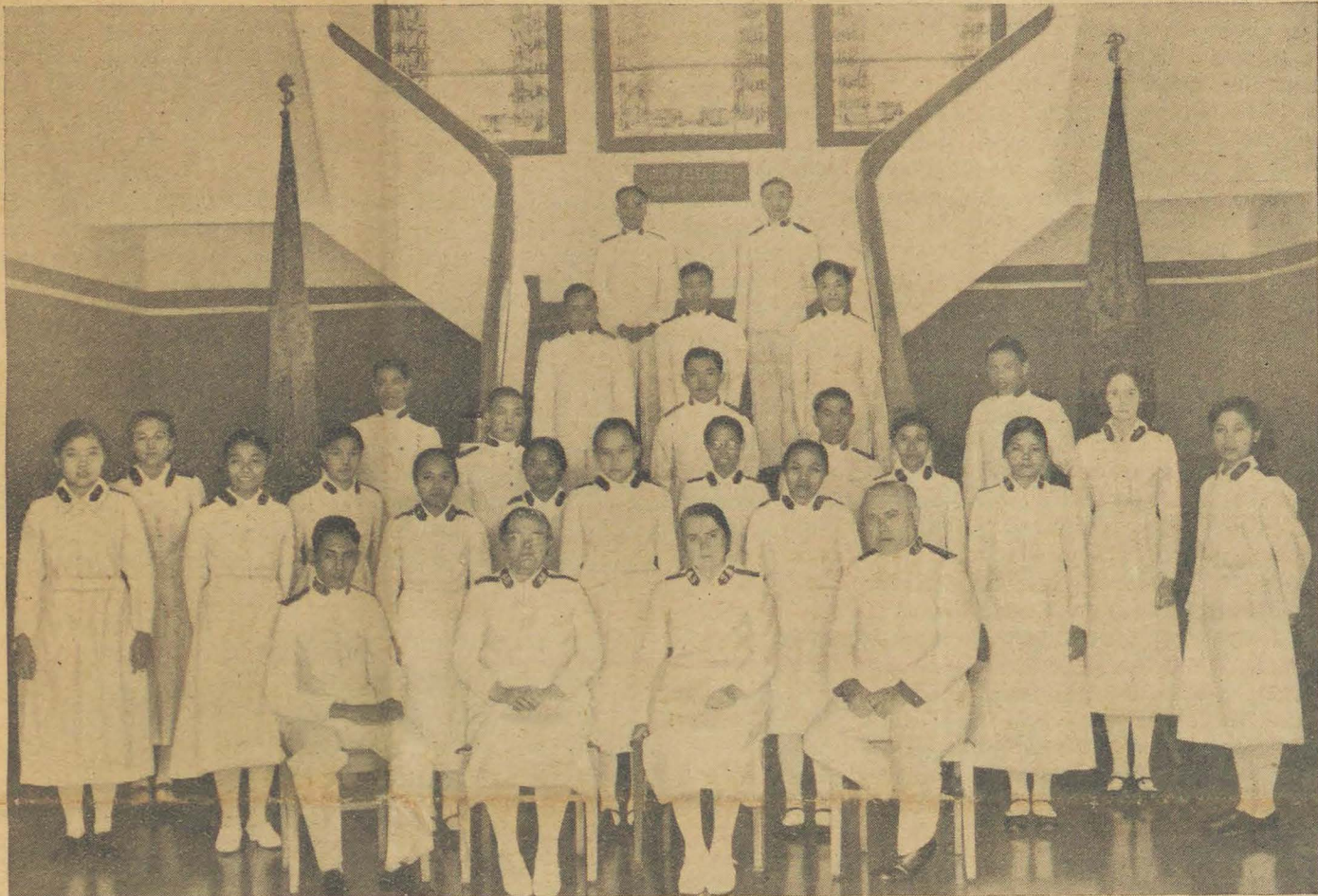
In deze „Strijdkreet“ leest u veel over de Kadetten, over wat ze verlaten hebben en wat zij straks hopen te doen, als officier in ons geliefd Leger.

U sympathiseert met deze jonge makkers, waardeert hun toewijding. U wilt voor hen bidden, dat hun leven tot grooten zegen zal zijn, maar wat omtrent uzelf?

Is uw waardeering voor de toewijding van anderen voldoende? Kunt gij volstaan met in liefde en mededoogen te denken aan de schare, die in zonde en ellende is en wacht op de blijmaer des Heils?

Gij aanschouwt in de foto op deze pagina een schilderij van liefde en geestdrift voor des Heeren zaak, alsmede een sterk verlangen om hen, die in de schaduw des doods zijn, licht en heil te brengen.

Het zou zelfs niets te verwonderen zijn, of gij dankt God voor de wonderbaar heerlijke werking van Zijn Geest, waardoor zoo velen er toe kwamen om vader en moeder en veel, wat hun lief was te verlaten. Maar wat omtrent Uzelf?

DE „KRUISVAARDERS-CURSUS.

Komt de stem van den Wijngaardenier niet tot u?

Hij zegt: „Kom en werk in Mijn wijngaard!“

Volg Hem na, Die Zijn heerlijkheid verliet om de wereld, ja ook om u te verlossen.

Waarschijnlijk zou het u iets kosten om dezen weg te bewandelen. Wellicht beteekent het veel, wat u aangenaam is, op te geven, maar

„Is het bittere lijden uws Heilands,

U 't zoeken van andren niet waard?“

Doe nu de goede keus! Ga op uw knieën en wijd u aan den Heer en Zijn dienst, willig om Hem te volgen als een officier in ons Leger des Heils!

Houdt Jezus Christus hoog!

Een boodschap van Generaal Carpenter aan de „Kruisvaarders“.

„De Kruisvaarders“ — de naam van dezen Kweek- school-cursus zet de verbeeldingskracht van ieder waar volgeling van Jezus Christus aan het werk! Levendig komen voor mijn geest historische kruis- tochten, ondernomen met zeldzamen ijver en toewij- ding, doch grootendeels gewijd aan menschelijke idealen en belangen.

Ik verheug mij in de wetenschap, dat uw moe- dige, jeugdige harten ontbrand zijn met liefde en ijver voor een hooger en meer blijvend doel dan iets op deze wereld.

Uw kruistocht heeft geen wereldsch oogmerk noch is hij gericht op de heerschappij over vergan- kelijke dingen, integendeel, hij heeft tot doel de overwinning van den geest van Jezus Christus in de harten der menschen. Niets, dat hoofd of hart van den mensch zou kunnen bedenken, kan hier- mede vergeleken worden. Het is van oneindig be- lang voor het welzijn der menschheid in dit en het toekomstige leven. Het is de algeheele, onveran- derlijke toewijding waard van alle krachten van hart en geest.

De oproep tot uw kruistocht komt niet tot u door menschen, doch regelrecht van het hart van uw gekruisgden Heer.

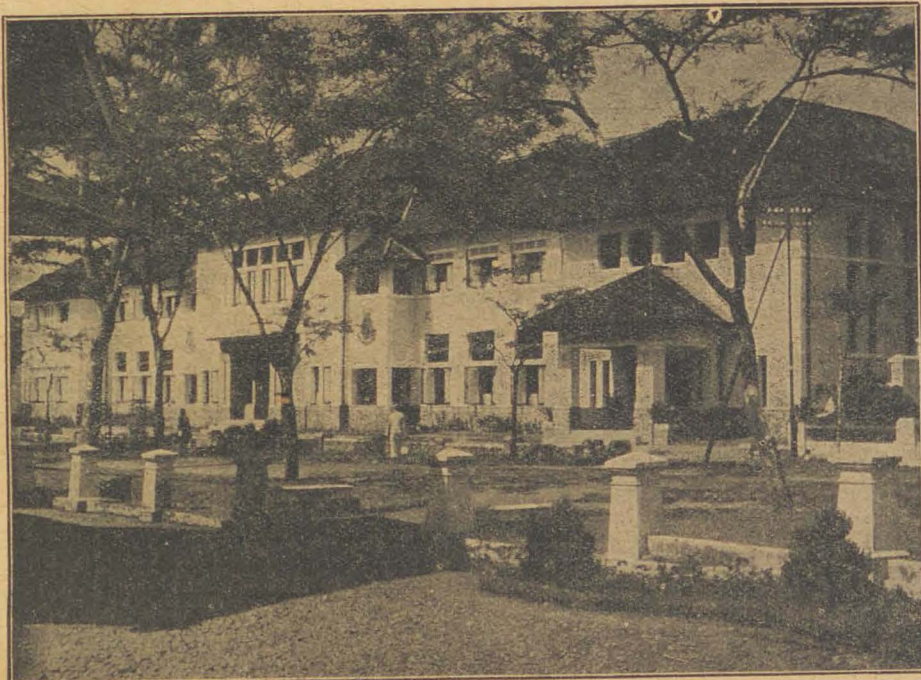
Uw roeping is Hem te verheffen als het ware Licht in een wereld van verwarring; als een Kracht temidden van onbeschrijflijken nood; als de Liefde temidden van een wereld vol haat.

Christus is de zekere en blijvende Hoop dezer wereld. „Kruisvaarders“, ik leg den last op u VOOR- WAARTS te gaan, den strijd tegemoet, vertrou- wend op Hem!

George L. Carpenter.

Door Lt.-Commissioner

A. C. BEEKHUIS.

DE LEGER
DES HEILS-
KWEESCHOOL

rechts: de CONGRESZAAL.

BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID

Majoor HELENE LAUTER.

IN Augustus 1940, bij gelegenheid van haar 25-jarig jubileum als Heilsofficier, schreef Majoor Lauter: „Zoolang ik nog kan, wil ik arbeiden voor de komst van Gods rijk in dit district (Poerwonegoro) tot opnieuw de stem van mijn Meester mij zal roepen, maar dan tot hooger dienst in de Eeuwigheid. Hij is het waard, dat men Hem eert en zich in Zijn dienst laat verteren.”

Die stem tot hooger dienst is spoediger gekomen, dan de Majoor verwacht had. Vol goeden moed vestigde zij zich na haar pensionneering l.l. November in Wonosobo, midden in den kampong met haar Javanen vlak bij, doch haar hart bleef trekken naar Poerwonegoro, waar ze met zooveel zegen jarenlang had gewerkt en juist waren de plannen gereed om zich daar voor haar laatste levensjaren te vestigen. God had echter andere, hogere plannen met haar.

In een van haar laatste brieven dd. 1 Augustus, geschreven vanuit het ziekenhuis te Djokja, waar ze toen in observatie was, zegt zij: „O, dat de Heer mij nog eenige jaren te Poerwonegoro geve! Ik wil het gelooven en wanneer het Zijn wil dan niet is, dan is Zijn wil best. Ik hoop, dat wanneer de Heer mij geneest en terug laat gaan naar P. Hij mij ook in staat zal stellen veel, veel meer te bidden en te gelooven, want veel meer werken zooals vroeger zal ik niet meer kunnen, is ook niet noodig, als de kwaliteit beter is, hoeft de kwantiteit niet zoo groot, dat doen dan de anderen.”

Deze woorden typeeren onze tot Heerlijkheid bevorderde Majoor geheel. Zij was een Godvruchtige, oprecht, eenvoudige vrouw, die met haar gansche hart God en de Javanen liefhad, niets te veel of te moeilijk achtte, om hen voor Jezus te winnen. Het zou nooit haar goedkeuring weggedragen hebben, wanneer we veel over haarzelf zouden zeggen. Toen haar eens werd gevraagd wat van haar arbeid te Poerwonegoro te vertellen voor de Strijdkreet, zeide ze telkens: „Denk er aan, dat U niets over mij zegt, U moet God alle eer geven, want anders neemt Hij den zegen van ons werk af, want Hij heeft het gedaan.” Dezen wensch willen wij daarom ook nu eeren.

Na als z.g. „bijbelvrouw” in Britsch-Indië te hebben gewerkt, kwam de roepstem voor het officierschap niet op zoo jeugdigen leeftijd tot haar (1915). In 1922 kwam zij naar Ned.-Indië. Voor inrichtingswerk was zij niet geschikt en haar leiders, die dit zagen, gaven haar reeds spoedig de gelegenheid voor inheemsch werk. In 1923 werd zij aangesteld voor Sapoe-ran, waar ze töt voor enkele jaren geleden werkte, toen haar de weg geopend werd, om vanuit Poerwonegoro het district beter te bewerken. Zij leerde het Javaansch en leefde zich geheel in de belangen van het volk in. Tijd, kracht en geld, waarover zij te beschikken had, gebruikte zij voor hun welzijn. In November van het vorig jaar werd zij gepensionneerd.

Juist voor haar heengaan schreef zij een artikel voor het Tijdschrift

voor Inheemsche officieren, de „Pedoman”, over „Verhoorde gebeden”. Deze waren vele en zeer merkwaardige in haar leven en toonen, wat de kracht was van deze vrouw, die in groote eenzaamheid, zonder eenige Europeesche hulp naast zich, diep in de dessa werkte.

Ze beëindigt het artikel met de woorden: „O, dat ik meer geloofd en gebeden had en minder alleen mijn oogen geloofd, toen het werk moeilijk was, dan had ik zeker meer vruchten gehad. Die de Heer mij gaf waren onverdijnde genade .....

Allen, die haar kennen weten, dat vele Javanen haar nagedachtenis zullen zegenen, omdat zij hen tot het Licht voerde en in hun duisteren kampong den Heiland der wereld verkondigde.

Nu is Majoor Lauter bevorderd tot Heerlijkheid, opgeroepen tot Hooger Dienst zooals zij het zelf noemde, waar zij in het land van de reinen van harte haar Koning in al Zijn heerlijkheid mag aanschouwen!

C. B.

**

Na haar heengaan werd den Kommandant een schrijven overhandigd, waaruit bleek, hoe de Majoor reeds enkele maanden geleden alle aardse zaken geregeld had om gereed te zijn,

Majoor Lauter met de Gezinsbond-zusters van Poerwonegoro, waar zij zulk een gezegend werk deed.

indien zij onverwachts zou worden opgeroepen. Dit schrijven behelsde ook een laatst getuigenis, dat wij hierbij aan al haar vrienden doorgeven.

LAATSTE GETUIGENIS.

„Ik wil hier getuigen, dat God mijn heele leven voor mij heeft gezorgd, beter dan een aardse vader het had kunnen doen.

„Voor mijn ziel kreeg ik steeds de rechte boeken, om mijn geestelijk leven te helpen; voor mijn lichaam werd al het noodige mij gegeven tot nu toe. Wat ik miste aan eigen familie, vond ik in Christus: liefde, troost, hulp in benauwdheid, sterkte om voor Hem te werken. Mijn ziekten werden mij tijden van zegen. Waarheen Hij mijn voet leidde, daar was ook al een weg voor mij. Hem zij lof en dank voor alles.

„Ik wil maar een eenvoudige kist hebben en op het graf een steenen plaat met het opschrift:

Jezoes Christoes Pamarta soen neboes koela mring Rahipoen noentoen sadjeg gesang koela nrima saniki teng Swarga.

Jezus Christus, mijn Heiland, heeft mij door Zijn bloed verlost. Hij leidde mij heel mijn levensweg en verwelkomt mij nu in den hemel.

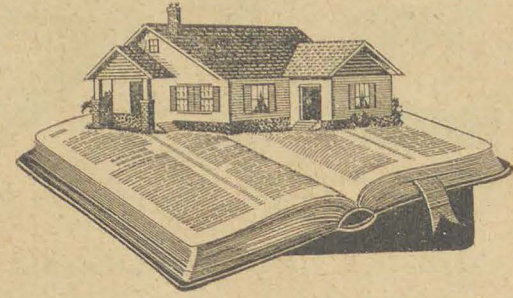
DE UITVAART.

Even eenvoudig en waardig als haar dagelijksch leven was ook haar heengaan en begrafenis. Met de woorden: „Groet den Kommandant van mij. Groet mijn volkje. Bidt voor mij”, verliet zij deze aarde, op 64-jarigen leeftijd. Met diepen ernst en ijver heeft zij zielen voor den Heer Jezus gewonnen, terwijl haar leven gekenmerkt werd door een bijzondere groote liefde voor de armsten der Javaansche bevolking.

In de kleine zaal van het Djokjakorps, welke keurig en stemmig versierd was met wit doek en palmtakken — symbolisch van ons eeuwig Tehuis — werd een uitvaartdienst gehouden onder leiding van den Financieel Secretaris, Majoor Ramaker, welke den Terr. Kommandant kwam vertegenwoordigen, die tot zijn groote spijt door ziekte verhinderd was dezen laatsten liefdedienst te bewijzen aan een van zijn meest getrouwe officieren. Ofschoon zij beiden met verlof waren, maakten de Chef-Secretaris en Brigadier Loois, de D. O. voor Midden-Java, een lange reis, om de Majoor de laatste eer te bewijzen, hetgeen door de aanwezige officieren zeer gewaardeerd werd.

„Een heldin des geloofs is van ons weggenomen”, zeide Adjudante Brouwer, die van dichtbij het werk

GRONDVEST UW HUIS OP DEN BIJBEL

VOOR DEN GEZINSBOND.

door Mevr. Adjutant C. C. Gladpootjes.

Eerste week.

Ga gij en uw gansche huis in de ark. Gen. 7:1.

Dit bevel werd gaarne opgevolgd door Noach en zijn huisgezin. Immers in de ark waren zij veilig voor het verderf, dat over de wereld ging komen.

God wenscht, dat ook gij en uw gansche huis veilig zult zijn. In het tweede gedeelte van onzen tekst staat wat de voorwaarde was, en nog steeds is, om bewaard te worden en veilig te zijn voor dezen tijd en de eeuwigheid.

„Ik heb U gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht.”

Geve God dat dit zoo zal zijn ook in ons leven.

Tweede week.

Zoo de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden. Psalm 127:1.

We trachten ons huis dagelijks op te bouwen en in orde te houden. Al onze moeite zal niet baten, als wij alleen het materieele verzorgen en het geestelijke verwaarloosen. Onze inspanning is van geen waarde als er geen gemeenschappelijk gebed is en als we vergeten Hem de eerste plaats te geven in ons huis.

Tevergeefs zal dan ons werken en streven zijn, maar waar de Heer het huis bouwt daar zal het staan op een rots en de bewoners kennen geen vrees.

Derde week.

En zoo wie u zal dwingen ééne mijl te gaan, gaat met hem twee mijlen. Matth. 5:41.

Die tweede mijl daar komt het op aan. Om meer te doen dan onze plicht is. Om meer te geven dan van ons gevraagd wordt. In het leven van elken dag zijn zoovele gedwongen mijlen. Dingen waar we ons niet aan kunnen onttrekken, die we geneigd zijn zuchtende te doen. In het doen van deze dingen, niet omdat het moet, maar omdat wij ons geheel willen geven uit liefde, is zegen gelegen. God geve ons kracht, om al de dagen onzes levens, ook de tweede mijl te gaan, opdat wij smaken de vreugde, die de Heiland aan dit bevel verbindt.

Vierde week.

En wees dankbaar.

Kolossensen 3:15.

Wij bidden vaak, wij bidden veel, soms [met de schoonste klanken.

Maar menigeen denkt in 't geheel er niet [aan God te danken.

't Is altijd maar, „Ach geef ons Heer, blijf [zegenend ons gedenken.

Om dan, zendt Hij Zijn zegen neer, aan [danken niet te denken.

Wij bidden vaak, wij bidden veel, soms [met de schoonste klanken.

Maar vraag toch in uw bidden steeds, [„O Heere, leer mij danken”.

ATTENTIE!

Tot onze spijt moest door gebrek aan plaatsruimte, het vervolg van „Het beste voor het hoogste” over blijven staan tot de volgende maand.

Redactie.

DE KLEINE VENSTERRUIT.

De zon schijnt op een kleine ruit,
En — zonneglorie straalt zij uit!
Heer, leg een weerglans van Uw licht
Ook op mijn hart en aangezicht;
Dan straal ik — als die kleine ruit —
Iets van Uw liefde en goedheid uit.

C. O.-S.

(Vervolg pag. 3, kol. 3 onderaan).

HET feit, dat deze bede deel uitmaakt van het gebed, dat de Heiland aan Zijn discipelen leerde, bewijst wel de belangrijkheid en de noodzakelijkheid ervan.

Als wij deze bede overdenken, dringen zich ongetwijfeld vele vragen aan ons op. Vragen, waarop het meest volledige antwoord ons wellicht slechts ten deele zal bevredigen, en die ons pas in het Hiernamaals zullen worden verklaard. Toch werpt Gods Woord — indien ernstig door ons bestudeerd — op deze dingen een helder licht.

Allereerst, door wie worden wij verzocht? Bij een oppervlakkige lezing van deze bede zou misschien iemand geneigd zijn te vragen: „Is het God, Die ons in verzoeking brengt?” Als we het eerste hoofdstuk van den Jacobus-brief opslaan, vinden we op deze vraag het antwoord. „Niemand, als hij verzocht wordt, zegge: Ik word van God verzocht; want God kan niet verzocht worden met het kwade, en Hijzelf verzoekt niemand; maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijne eigene begeerlijkheden afgetrokken en verlost wordt”. Het menschelijk hart heeft vele begeerlijkheden, die uitgaan naar het kwade en is maar al te gauw geneigd te luisteren naar de inblazingen van satan, den menschenverleider van den beginne.

Waarom worden wij door den satan verzocht? Deze wereld ligt in het booze, overgegeven aan de macht des duivels en zoowel schepping als scep-selen ondergaan de gevolgen van den vloek der zonde. Wij gelooven, dat satans macht eenmaal zal worden vernietigd, maar nu is zijn macht nog niet gebonden en hij gaat rusteloos rond, zoekende wie hij ten val zou kunnen brengen. Hij is onze doodsvijand en toch zijn er menschen, die zijn bestaan niet erkennen. En juist zij, die zich Gods kinderen noemen, hebben niet in

HET GEBED DES HEEREN

„Leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van den booze.”

Matth. 6 : 13a.

Door Adjudant J. E. van Lith.

de minste mate zijn aanvallen te verduren, want wat verheugt den satan meer dan een Christen te zien vallen en Gods Rijk afbreuk te zien gedaan?

Evenals in de geheele schepping moeten we ook hierin zien de wet van oorzaak en gevolg. Zooals een zondaar, na zijn bekeering, veelal de gevolgen van zijn zonde in zijn leven moet blijven dragen, hoewel God machtig is deze gevolgen weg te nemen, zoo ondervindt ook ieder schepsel in de wereld de gevolgen van satans heerschappij.

Voor degenen, die God liefhebben, ligt echter een groote troost in de wetenschap, dat God hun, die Hem aanroepen in de ure der verzoeking, Zijn hulpe schenkt. Hij is machtig de verzoeking geheel van ons af te wenden, wanneer Hij ziet, dat deze te zwaar voor ons zou zijn. Wie zal zeggen, hoevele malen in ons leven God de verzoeking van ons heeft afgewend? Doch ook dan, wanneer de verzoeking niet van ons wordt afgewend, geeft God ons de kracht om deze het hoofd te bieden en overwinnaar te blijven. De Heer slaat Zijn kinderen gade en staat hen terzijde juist in de ure der verzoeking. Zonder Zijn hulp zouden wij reeds lang een prooi van de duivelsche macht zijn geworden. In I Korinthe 10 : 13 lezen we: „Ulieden heeft geene verzoeking bevangen dan menschelijke, doch God is getrouw, Die U niet zal laten verzocht worden boven

hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen”.

Maar, zegt iemand, als God ons toch bewaart in de ure der verzoeking, is het dan noodig om dagelijks deze bede op te zenden? Wij behoeven God er toch niet aan te herinneren, dat wij Zijn bescherming noodig hebben? Neen, maar wel is het noodig, dat wij er voortdurend aan herinnerd worden, dat wij niet buiten Gods bescherming kunnen. Wij zijn zoo ongeneigd om ons volkomen afhankelijk te voelen van God, wij gaan zoo gaarne zelfbewust door het leven, vertrouwend op eigen kracht. Daarom is het noodig, dat wij iederen dag opnieuw, in een diep besef van afhankelijkheid van God, ons hoofd buigen en bidden om kracht in de ure der verzoeking. Anders zouden wij wellicht verslappen en onzen vijand niet meer vreezen.

De satan is veel machtiger en listiger dan wij meenen. „Hij zoekt wie hij zou kunnen verslinden”. Men onderschatte zijn macht niet! Hoe zouden wij ons gevoelen indien er een mensch was, die er voortdurend op uit was om ons kwaad te doen? Onhoudbare toestand, zal men zeggen. Maar zoo is satan. Hij ziet onze zwakke plekken, weet beter dan wij zelven waar ons te treffen en hoe het beste ons ten val te brengen. Waar is de mensch, wien geen verzoeking heeft bevangen en waar is hij, die er nooit voor is bezweken? Verzoeking is zoo iets listigs, zoo iets intens listigs. De begeerte doet zich voor in een schoon gewaad, zij lijkt ons onschuldig, maar de zonde ligt er achter op de loer. Wel moeten we rekening houden met deze macht, die ons bespringt wanneer we er dikwijls het minst op verdacht zijn.

O neen, wij kunnen niet door het leven gaan, vertrouwend op eigen kracht. Het leven is, vooral voor den Christen, een voortdurend strijden, een voortdurende worsteling op het strijdveld. Wie heeft het mooier bezongen dan Guido Gezelle:

Het leven is : een krijgsbanier, door goede
[en kwade dagen,
Gescheurd, gevlekt, ontvallen schier, kloek-
[moedig voorwaarts dragen.
Men tuimelt wel, en wonden krijgt men
[dikwijls dichte en diepe.....
't en vlucht geen weerbaar man, die wijgt
[of hem de dood beliepe!
Het leven is..... geen vrede alhier, geen
[wapenstilstand vragen
Het leven is : de Kruisbanier tot in Gods
[handen dragen!

De satan is er steeds op uit om ons de banier te ontrukken, maar als wij in Gods kracht strijden, is de zege ons, al blijven de sporen van den strijd ons ook niet bespaard.

Is er iemand, die in verzoeking is op het oogenblik? Iemand, die wanhopig is, geneigd den strijd op te geven en op het punt te bezwijken voor de verzoeking? Gods Woord zegt: „Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft den genen, die Hem liefhebben.” (Jak. 1 : 12).

Zoek uw kracht bij den Heer, wend u tot Hem in een diep besef van afhankelijkheid, gord u aan met de wapenrusting Gods, en tred zoo den vijand tegemoet. De overwinning zal dan aan uw zijde zijn!

„DE KRUISVAARDERS”

Een en ander over onze kadetten.

De frontpagina van deze Strijdkreet geeft ons ditmaal een foto van de groep jonge menschen, die momenteel in opleiding is voor het officierschap. Op de voorste rij zien wij van rechts naar links: Brigadier en mevrouw Hiorth, de Kweekschool-leiders; Majoor Both, die de verantwoordelijkheid draagt voor de vrouwelijke kadetten en Luitenant Tresnosodarmo, die den Brigadier terzijde staat. Vak onder de vlag staat corporaal Loois, die Majoor Both bij vele werkzaamheden assisteert.

Van over geheel Ned.-Indië zijn deze jonge heilssoldaten naar Bandoeng gekomen, om de aanvankelijke opleiding, die zij in de plaatselijke korpsen reeds ontvingen, verder voort te zetten. De lessen in de Kweekschool ontvangen omvatten: onderricht in den Bijbel, de Leerstellingen en Orders en Reglementen van het Leger des Heils; het bijbrengen van kennis omtrent de internationale organisatie van het Leger des Heils, zijn werkmethode, onderwijs, etc. Ook worden verschillende schoolvakken als Nederlandsch, rekenen en aardrijkskunde e.d. verder onderwezen, terwijl de lezingen door den Territoriaal Kommandant en den Chef-Secretaris, alsook de verschillende departementshoofden van het Hoofdkwartier, hun over vele onderwerpen het juiste licht geven. Natuurlijk worden ook vele liederen ingestudeerd en kortom alles gedaan, om deze jonge menschen gereed te maken voor hun arbeid als heilsofficier.

Het praktische werk is ook een belangrijke factor. Hiertoe nemen zij een werkzaam aandeel in de beide Bandoengsche korpsen door het doen van huisbezoek, het verkoopen van de Leger-bladen, het deelnemen aan de bijeenkomsten in zaal en openlucht e.d.

Corporaal Loois is de eenige Hollandische thans in opleiding. Haar

ouders zijn Brigadier en mevrouw Loois, de Divisie-officieren van de Midden-Java-Divisie. Verder zijn er 5 andere kadetten van Java; 4 uit de Minahassa; 2 van Zuid-Celebes (Makassar); 4 van Midden-Celebes, uit de Toradja-landen; 5 van Sumatra en 2 van Ambon.

Veertien hunner waren korpskadet; dit beteekent, dat zij reeds in hun korps enkele jaren schriftelijk werk maakten ter verkrijging van meerdere Bijbel- en Legerkennis; 18 hunner namen een aandeel in het Jeugdwerk; 13 van hen spreken behalve het Maleisch en de taal van het district, waar ze vandaan komen, ook het Nederlandsch.

**

Eén doel echter verbindt al deze jonge menschen en deed hen alles verlaten, land en volk en familie in vele gevallen, om den Heiland te volgen en straks uit te gaan, om hun eigen landgenooten van Jezus en Zijn heil te vertellen! Zij dragen den naam van „Kruisvaarders”. Moge het hun gegeven zijn de Kruisvlag in vele plaatsen te planten en velen ertoe te brengen het KRUIS VAN JEZUS te kiezen!

**

Terwijl deze korte schets geschreven wordt, maken de kadetten zich gereed voor een 10daagschen Veldtocht. De mannelijke kadetten gaan met den Kweekschoolleider, Brigadier Hiorth, naar Cheribon en Pekalongan, terwijl de vrouwelijke kadetten met Majoor Both de plaatsen Madioen en Solo bezoeken. Openluchtsamenkomsten, demonstraties, huisbezoek, straatzang, etc. staan op hun programma. Een volgend maal hopen wij hierover iets te vertellen.

De aarde heeft rijkelijk vrucht voortgebracht;
De maaiers vergaaden de schooven.
De oogsttijd, met zooveel verlangen gewacht,
Dringt 't harte om God te loven.
De landman heeft zijn veld beploegd,
Met lust en onvermoeid gezwoegd,
Maar 't was de Heer, Die op zijn werk zoo rijken zegen schonk.

Vervolg van pag. 2

Ook Brigadier Loois sprak over dit Huis in den hemel, dat zij nu betrokken heeft, om voor eeuwig met haar Heer te zijn.

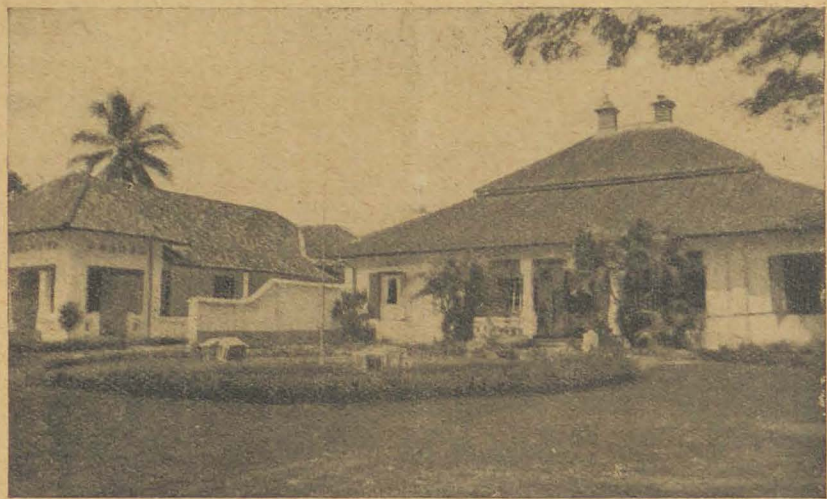
Des avonds was de korpszaal geheel gevuld met makkers en vrienden ook van den buitenpost. Verschillende officieren kregen gelegenheid hun gevoelens van achting en liefde uit te spreken o.m. de Majors Jennerström en Nyheim. Luitenant Saiman, die tot voor kort haar assistent was in Poerwonegoro, sprak met teedere liefde over de wijze, waarop de Majoor hem geleerd had de zielen van zijn eigen landgenooten te winnen voor den Heer Jezus. „De vreugde van haar leven was zielen te zien komen tot het kruis van Jezus en o, met welk een liefdevolle zorgen waakte zij over hen

en bad voor hen, totdat zij sterk begonnen te worden in den Heer”, zeide de Luitenant.

Naar aanleiding van een woord uit Johannes 14, drong de leider van deze samenkomst, Brigadier Loois, er bij zijn hoorders op aan, om zich klaar te maken voor de eeuwigheid.

Vele bewijzen van sympathie werden gebracht, zoowel door woorden als met bloemen, doch het wil ons voorkomen, dat het bewijs, hetwelk door de Majoor het meest gewaardeerd zou zijn, de eenvoudige groet was uit haar eigen tuintje in Poerwonegoro, die met grooten eerbied op de kist werd gelegd. Misschien zal een der zaadjes aan deze plaats ontkiemen en een plantje uit Poerwonegoro haar graf sieren als een blijvend symbool van haar liefde voor deze afgelegen dessa in Midden-Java. Y.

EEN KIJKJE IN ONS MEISJES- EN KINDERTEHUIS IN BATAVIA.

Het „Groot Huis”.

VER weg van het drukke gewoel der stad, na een flinken rit door de Chinese buurt tot over den Tanah Abangheuvel, ligt vredig en verscholen het complex gebouwen, dat door het Leger des Heils is ingericht tot een veilige haven voor meisjes en kinderen, een plaats waar menig jong meisje, soms verstoot, miskend, gehavend, met de hulp van God en menschen een nieuw begin heeft gemaakt en vanwaar zij zijn teruggekeerd in de maatschappij met nieuwen levensmoed, nieuw vertrouwen, met een hooger levensideaal, dan zij tot nog toe kenden.

EEN NIEUWE KANS.

Het is in het „groot huis”, hierbij afgebeeld, waar plaats is voor 40 meisjes, dat de jonge ongehuwde moeder een plaatsje vindt, om de komst van haar kleine af te wachten. Soms op aanvraag van de familie, soms door vereenigingen als „Pro Juventute”, een of ander Weeshuis e.d., een enkel maal ook op eigen verzoek, komen de tijdelijke bewoonsters bij ons, meestal een 3 maanden voor de geboorte van haar kleine. Gewoonlijk blijven ze dan een jaar of anderhalf jaar, leeren haar kleine verzorgen, huishoudelijk werk verrichten, keurig naaien en handwerken. Boven dit alles echter is het doel van onze officieren ook het karakter te vormen, haar de hoogere waarden van het leven te leeren en heen te wijzen door de bidstonden, bijeenkomsten en het persoonlijk voorbeeld naar Hem, Jezus Christus, Die alleen haar leven voor de zonde kan behoeden.

Zijn ze dan eenmaal zoover, dat een trekking voor hen kan gezocht worden en ze „buitenmeisje” worden, dan gaan velen niet alleen met groote dankbaarheid voor wat voor hen gedaan werd, doch met nieuwe kracht in zich, die zij vroeger niet kenden.

De kleine blijft dan in het kindertehuis, terwijl de jonge moeder met groote vreugde voor haar kind gaat werken. Geregeld komen zij dan op bezoek, wat de directrice tegelijkertijd de gelegenheid geeft geregeld contact te bewaren.

Sommige ook trouwen vanuit het Huis of kort daarop met den vader van hun kleine en dubbel groot is dan natuurlijk de vreugde van de officieren, als ze zulk een gezinnetje gelukkig weten.

Toch worden in dit Tehuis ook wel anderen dan ongehuwde moeders opgenomen. Vele zijn de gevaren, die het jonge meisje in een groote stad omringen en door tijdige onttrekking aan een verkeerde omgeving kan heel wat levensleed bespaard worden. Uit den aard der zaak kunnen en mogen geen recente gevallen genoemd worden, doch over een „verouderd geval” willen wij iets vertellen, om een voorbeeld te geven.

Het meisje was reeds tweemaal door haar eigen moeder verkocht aan een Chinees. Een ambtenaar van het B.B. kwam bij een officier van het Leger des Heils ter plaatse, om haar op het geval opmerkzaam te maken. Met medewerking van de politie slaagde men erin het meisje weg te halen, naar het huis in Batavia te brengen, waar zij met liefde en geduld verzorgd werd en de levenswonden zooveel mogelijk genazen. Toen ze na langen tijd het Huis verliet, was ze een ander meisje geworden, deed later een gelukkig huwelijk en nog steeds is men in het bezit van haar tegenwoordig adres.

HET TEHUIS VOOR WERKENDE MEISJES.

Een geheel apart huis van het complex in het Elisabethpark is ingericht voor werkende meisjes. Daar is plaats voor tien personen.

Zoo nu en dan komt het voor, dat een der z.g. buitenmeisjes plotseling zonder trekking komt (gelukkig gebeurt dit niet vaak!) dan is er altijd een plaatsje, waar ze zonder gevaar van in een verkeerde omgeving terecht te komen, veilig en rustig een nieuwe betrekking kan zoeken. Weer anderen moeten ziekte-verlof hebben en komen dan „thuis”, of wel er wordt voor enkele nachten betrouwbaar logies gezocht voor

Kapiteine Veenliet, de „pleegmoeder” voor de kleintjes van het baby-huis, met enkele van haar beschermelingen.

Beneden: Een der kleintjes op Moedersdag. „Zullen wij een kringetje maken?”

haar meisje door een dame, die op doorreis is van de buitengewesten. Dit tehuis, dat verleden jaar werd geopend, heeft getoond in een dringende behoefte te voorzien. Gedurende het eerste halfjaar van 1941 werden 28 meisjes en vrouwen ingeschreven en 27 uitgeschreven, terwijl het huis nu weer vol is. Dit waren vooral doortrekkenden; ook een aantal Duitse vrouwen, die naar Japan gingen hield er enkele dagen verblijf. Mooi en nuttig werk wordt door bemiddeling van dit Huis gedaan. Eén voorbeeld.

Op een dag kwam een dame — geen geld, geen betrekking, ten einde raad. Haar werd aangeboden haar een kamer te geven en tegemoetkoming om in de gelegenheid te zijn, werk te zoeken. Perslot echter was de vrees voor den naam „Leger des Heils”

oorzaak, dat ze toch de hulp van de hand wees! Na een week kwam ze echter terug en nam toen dankbaar de hulp van de directrice aan. Reeds zeer spoedig vond zij een zeer goede betrekking en kan nu in het levensonderhoud van zichzelf en haar zoon voorzien, en aan haar verplichtingen t.o. het Tehuis voldoen.

HET KINDERHUIS.

Nu rest ons nog iets te vertellen van het Kinderhuis, waar een 50-tal kinderen kan geplaatst worden. Wanneer de peuters vijf jaar zijn gaan ze naar ons Kinderhuis te Bandoeng. Onwetend van de tragedie, die zich reeds in verband met hun jonge leven heeft voltrokken, leven ze hier onbezorgd en blij. Een groot ruim speelveld hebben ze en iedere bezoeker is zeker van een hartelijk welkom van het gansche kinderkoor. Natuurlijk staat allerlei speelgoed tot hun beschikking, veelal een geschenk van de moeders, die hun kleinen des Zondags komen bezoeken, ook wel van goede vrienden, die soms goed, afgedankt speelgoed van eigen kinderen zenden. (We houden ons aanbevolen!)

Ja, die Zondag, dat is een feestdag voor de kinderschaar. Wat een vreugde als „hun” bezoek komt. Soms als ze jarig zijn en moeder extra vrij krijgt, mogen ze ook weleens uit, doch overigens worden ze bemoederd en opgevoed door de officieren, die voor deze taak verantwoordelijk zijn. Het Kinderhuis is een bezoekje meer dan waard. De frissche slaapzaaltjes met omhekte bedjes; de kleine tafeltjes en stoeltjes, waar omheen de groote familie zich schaaft voor het eten, de speelkamer voor regenweer — alles is even gezellig en — vrienden van Batavia — als U

op bezoek komt, zullen ze graag uit volle borst een van hun kinderversjes voor u zingen. Goddank, dat deze kleinen een onbezorgd levensbegin kunnen hebben in deze omgeving!

HET BABY-HUIS.

Hiervoor is eveneens een geheel apart huis ingericht. Soms kan het er lustig toegaan, vooral tegen den tijd, dat de meisjes haar kleine komen voeden, doch anders liggen ze heerlijk buiten in hun kleine bedjes, of scharrelen rond in den box en rusten niet voor men hun een beetje aandacht geeft. Kapiteine Veenliet heeft de handen vol aan al dit kleine „grut” — doch ze is een goede pleegmoeder voor de kleinen.

Ja, Majoor Karrenbeld en haar helpsters, hebben werk in overvloed, doch kunnen met dank aan God terugzien, dag aan dag, op den zegén des Heeren. Geen gemakkelijke taak is haar opgelegd, doch „wat gedaan wordt uit liefde voor Jezus — houdt zijn waarde en zal blijven bestaan”.

Indien sommige der lezers gelegenheid mochten hebben het tehuis met een bezoek te vereeren, of gaarne contribuant willen worden — een telefoontje. Wl. 556 zal u ongetwijfeld een hartelijk „gaarne” van de directrice doen hooren. U zult dan de meisjes allen aan den arbeid vinden, of in het Huis of aan de naaitafel en u met ons verheugen over wat in deze inrichting voor het heil der jonge vrouw en moeder gedaan wordt.

HARTELIJKE G

Met groote vreugde is in de daarbuiten, het bericht ontvangen Kolonel en mevrouw Beekhuis, Commissioner!

Dit bewijs van waardeering vo en de erkenning daarvan door der zoowel voor Lt.-Commissioner en krachten in Nederlandsch-Indië. Wij toe voor de toekomst.

Mogen onder aanvoering van overwinningen over de machten den!

God zegene Lt.-Colonel Beekhuis!

AAN ONZE JO

GERED O...

Dit is het heerlijke oude motto v ons geliefd Leger, hetwelk het midden duizenden te redden van een leven v verderf.

Dit is de taak, waartoe ook gij ge en waaromtrent u eens rustig en ernstig moet komen.

Er is een neiging, ook bij jonge m te leiden, dat wil zeggen: zich wel den te komen dan het van verre aanzien, te steken en uit te gaan om „de kreupel tot het feest”. Als in het verleden roe en Ik zal u visschers van menschen

Zeker het is moeilijk werk; aan verbonden, maar is het niet maken en de vreugde te smaken, u de zaligheid hiervan? Ze gaat all en verhoogt de vreugde van zelf

Beste jonge makkers, meer dan mannen en vrouwen, die zooals de verliezen” om het verlorene te zoeken wereld.

Daarom — onderzoek uzelf na zult, maar BESLIS. O ja, er zuller Het is als in de dagen van Jezus’ omv lieleden en vrienden vaarwel te z en vond ze. Natuurlijk kunt u er o komt u niet aan het woord: „Volg

Het komt mij voor, dat dit oude ten strijde. Wij behooren toch niet on van onzen Koning, Die ons ten str bevorderen, voor hen, die zich met andere idealen? Komt, de bazuin ontplooid, bereken de kosten en beta u heeft gered om te redden.

GEVRA

Jonge mannen en vrouwen van elken om mee te helpen aan den opbouw v middel van Evangelisatie-arbeid, jeug en socialen arbeid.

Vereischten:

1. De wetenschap, wedergeboren te
2. Vervuld zijn met liefde en ijver gaande wereld.
3. Bereidheid om alle soorten van a of achter de schermen, en zich d
4. Een goede gezondheid.
5. Leeftijd 18—25 jaar.
6. Speciale vakopleidingen verdienen Als minimum wordt gevraagd, d hebben doorlopen.
7. Niet-Heilssoldaten kunnen ook in de leerstellingen en werkwijzen va en Heilssoldaat te worden.

Voor aanvragen of inlichtingen zich plaatse of:

28 SEPT
KANDIDATEN

KWENSCHEN!

es Heils-kring en ook door velen
generaal Carpenter onze leiders,
vorderd tot den rang van Lt.

arbeid door onze leiders verricht
raal, is een groote bemoediging,
w Beekhuis als voor onze strijd-
n hun des Heeren rijksten zegen

Kommandant nog vele grootsche
rijk der duisternis behaald wor-

sioner en mevrouw

HEILSSOLDATEN

REDDEN.

onzen Stichter en het devies van
eweest om duizenden en nogeens
onde, ellende, verdriet en eeuwig

pen zijt, jonge broeder en zuster,
oet nadenken en tot een beslissing

schen, om een beschouwend leven
od bewust te zijn, doch niet verder
laats van de handen uit de mouw
blinden en armen uit te noodigen
de Heiland der wereld: „Volg Mij
ken.”

strijd, zelfverloochening, een kruis
oeite waard om dit alles door te
te redden van het verderf? Kent
n van den tijd te boven en evenaart
te zijn.

is er behoefte aan flinke, dappere
eres zegt: „het eigen leven willen
en te leiden tot den Heiland der

Overweeg niet alleen, wat gij doen
waren en verontschuldigen zijn.
deling op aarde. Toen waren er fami-
en, men zocht verontschuldigen
enoeg vinden, maar met dat al ont-
en „Gered om te redden”.

klinkt als een bazuin, die oproept
e doen in liefdesijver voor de zaak
oept om het heil der wereld te
e liefde van hun hart geven voor
u! Het vaandel des Kruises is
den prijs om Hem te volgen, Die

AGD

indaard
Gods Koninkrijk op aarde, door
werk, ziekenverpleging, onderwijs,

door den Heiligen Geest.
or de redding van een verloren-

id te verrichten in het openbaar
oor te bekwamen.

orkeur.
agere School met goed gevolg te

merking komen, mits bereid om
et Leger des Heils te bestudeeren,

rvoegen bij de Heilsofficieren ter

Kommandant A. C. Beekhuis,
Kandidaten-Departement
Javastraat 16,
Bandoeng.

BER A.S.
ZONDAG!!

„**OOGSTFEEST**” heeft in Neder-
landsch-Indië niet denzelfden
klank als in Europa. Feitelijk ziet men
in deze gewesten altijd een oogst op het
veld. Wanneer men een dagreis maakt
door Java, kan het gebeuren, dat men
de rijst in alle stadia aantreft, vanaf
de lichtgroene kweekbedden in den
Preanger op de mooie terrasvormige
sawahs, tot het oogsten en de leege
stoppelvelden toe.

Toch wordt ook hier op verschil-
lende plaatsen echt Oogstfeest gevierd
en het Leger des Heils heeft een
Zondag apart gesteld, hier zoowel als
over de geheele wereld, als dankfeest
aan God voor al Zijn stoffelijke en
geestelijke zegeningen geschonken. De
vruchten worden ingezameld en de op-
brengst gebruikt voor de uitbreiding
van het koninkrijk Gods. Niet altijd
zijn deze vruchten oogstproducten,
doch meestal wel de vruchten der
dankbaarheid in anderen vorm gege-
ven.

Want het Oogstfeest is een DANK-
FEEST. Dit was het van oudsher bij
het volk van Israël reeds. Op dien
dag werd er door niemand, door vrije
noch slaaf, gewerkt en hij werd ge-
vierd door 't brengen van voorge-
schreven, bijzondere offeranden. Ieder
gezin gaf den Heer twee brooden, ge-
bakken met zuurdeeg, van meel, ge-
malen van het pas-geogste graan, als
„de eerstelingen den Heere.” (Lev.
23:17)

De boom der dankbaarheid behoort
rijke vrucht te dragen en vooral wij
hier in Nederlandsch-Indië hebben
daartoe in deze tijden zoo bijzondere
aanleiding, zij het dan, dat wij gaarne
de armoede en het tekort met hen, die
zoo veel te kort komen, zouden willen
deelen, ware dit rechtstreeks mogelijk.

Laten wij onze gedachten even be-
palen bij den oogst van het Westen.
De bladen meldden dezer weken: „In
Rusland wordt intusschen een groo-
tere oogst binnengehaald dan sedert
jaren het geval was.” Met hoeveel

OOGSTFEEST — DANKFEEST.

spanning heeft de landman, vooral in
de Westelijke wereld, dit jaar den
wasdom van het graan gadeslagen.
Hoevele gebeden zullen er opgestegen
zijn voor een goeden oogst, want mis-
lukking zou honger beteekenen. Geen
aanvoer van buitenaf, is alle verwach-
ting van wat het land zelf zal opbrengen.

Danken voor zonneschijn en regen op
tijd ons gezonden? Leeren danken
voor al die werkzame handen, die voor
ons arbeiden om het voedsel op onzen
disch te brengen?

„Vergeet genee van Zijne welda-
den”, zegt ons Gods Woord. Ontelbaar
vele zijn ze. Zeker, er is ook veel reden

„Zaaitijd”.

Hoe naarstig zal elke halm worden
verzameld, elke boom worden afge-
zocht.

En we kunnen er ook zeker van zijn,
dat er op menige boerderij innig, innig
gedankt zal worden, als de graan-
schuren gevuld zijn, zelfs al weet men,
dat veel weer moet worden afgestaan.
Oogsten zal ook ginds — zelfs onder
den druk der tijden — toch een DAN-
KEN zijn.

En wij hier in Indië, die nog zulk
een ingedrukte overvloeiende maat
ontvangen, hebben wij reeds geleerd
te danken, of nemen wij alles nog
steeds „alsof het zoo hoort”? Hebben
wij leeren danken voor Gods gaven?
Leeren danken voor de prachtige volle
rijstvelden, de immer vruchtdragende
boomen, den vruchtbaren bodem?

tot bidden, tot vragen, doch „laat al
uwe begeerten in alles, door bidden en
smeeken, met dankzegging bekend
worden bij God.”

De mensch, die geleerd heeft te
danken, is een gelukkig mensch,
onzelfzuchtig, barmhartig, medelij-
dend, want hoemeer wij de zegeningen
tellen, hoe kleiner we onszelve gaan
gevoelen. Danken leert opzien tot God,
den Gever aller goede gaven en de
mensch, die geleerd heeft omhoog te
blikken, wordt ruim van hart en zal
ook niet den naaste vergeten, die het
minder heeft.

Oogstfeest — DANKFEEST. Lezer,
wilt gij met ons op 7 en 8 September
dit mooie feest vieren in uw eigen huis
en daarbij den Heer het deel geven, dat
Hem als Heer des Oogstes toekomt?

DE NOOD DER WERELD.

Oogstgedachten van de Legermoeder.

Hij zeide dan tot hen: „De oogst
is wel groot, maar de arbeiders
zijn weinige; bidt daarom den
Heere des oogstes, dat Hij arbei-
ders in Zijn oogst uitstoote.”
Luk. 20:2.

Het schijnt mij toe, dat niemand on-
bevooroordeeld en onpartijdig het
Nieuwe Testament kan bestudeeren,
zonder tot de conclusie te komen, dat
het een aan het geheel ten grondslag
liggend principe is, dat Zijn licht en
genade expansief zijn; dat wil zeggen,
dat God in geen geval Zijn licht, Zijn
waarheid en Zijn genade aan één en-
kele ziel geeft, zonder die ziel er voor
verantwoordelijk te houden, dat licht
en die genade aan anderen mede te
deelen. Waarachtig Christendom is,
in natuur en wezen, aanvallend.

Dat beginsel is ons volkomen aange-
toond en geïllustreerd in de gelijkenis-
sen van Jezus Christus. Indien ge ze
wilt bestudeeren, zult ge bemerken,
dat Hij ons niets heeft gegeven uit-
sluitend ten gebuike van onszelf maar
dat wij ieder talent, dat Hij ons heeft
toevertrouwd, bezitten ten bate van
anderen en voor de redding der
menschheid. Zooals ik het versta, is
dat, zeg ik, een grondbeginsel van het
Nieuwe Testament.

Hoe wondervol trad dat beginsel aan
het licht in het leven der Apostelen en
eerste Christenen! Hoe volslagen on-
verschillig scheen hun alles te zijn, ver-
geleken bij dit eene — het was het al-
lereerste, dat hun overal bij lag! Hoe
rekende Paulus, op den drempel des
levens, alle andere overwegingen op
om hiervoor te leven; en hoe spreekt
hij van andere Apostelen en helpers
in het Evangelie, die tot in den dood
getrouw waren geweest en hun leven
neergelegd hadden om der wille van de
wereld; en we weten, hoe hij reisde,
werkte, bad, weende en leed, en einde-
lijk stierf, voor dit eene doel.

„Oogsttijd”.

TOEWIJDING.

Zeg, wilt gij niet spreken voor Jezus?
Daar zijn duizenden stervend in nacht!
O gij, die iets weet van Zijn liefde,
Rijs op toch en spreek van Zijn macht!

Hoeveel wilt gij lijden voor Jezus?
Die Zijn hartebloed niet heeft gespaard?
Is 't bittere lijden uws Heilands
U 't zoeken van andren niet waard?

Hoeveel wilt gij geven voor Jezus?
Die Zijn hemelsche grootheid verliet?
Ga hee, geef den schat uwer liefde
Den zondaar, die leeft in verdriet!

Wat wilt gij toch dragen voor Jezus?
Die het spotten der zondaars verdroeg?
Hef moedig het vaandel des kruises!
Er zijn schuchtere Christenen genoeg.

Hoeveel? — Alles, alles, mijn Heiland,
Wat ik heb, wat 'k vermag in Uw kracht!
Uit liefde tot U wil 'k graag lijden;
't Is U alles ten offer gebracht.

Céléstine Oliphant-Schoch.

ONZE LEIDERS OP HET OORLOGSPAD

DE TERRITORIAAL KOMMANDANT VOERT DE MALEISCHE TROEPEN TE BANDOENG AAN!

BANDOENG I.

Op Woensdag 23 Juli had in de Congreszaal te Bandoeng onder leiding van den Territoriaal Kommandant de onthulling plaats van de bereikte resultaten der Z.V.-Aanvraag in de West-Java-Divisie. Achter een doek, waarop een groot vraagteken, was het „geheim” verborgen. De bijeenkomst stond in het teken van „Bloed en Vuur” en was opgewekt en echt „Leger des Heils”. Nadat onze leider de ware betekenis van deze jaarlijksche poging aan de hand van een stukje levensgeschiedenis van William Booth uiteengezet had, werd het doek weggetrokken en kregen we allereerst voor elke plaats het doelwit te zien, waarop een vertegenwoordiger van genoemde inrichting of korps de taak kreeg ook het bedeksel van het eindresultaat af te nemen. Grote spontaneiteit werd aan den dag gelegd bij elke verrassing. Groote dankbaarheid jegens God was zeker wel de grondtoon van elk getuigenis der officieren, dat daarna gegeven werd, want overal werd meer bereikt, dan men durfde verwachten. Door den Financieel-Secretaris, Majoor Ramaker, werd een beknopte toelichting over deze bijzondere poging gegeven. Zoo is God een Belooner dergenen, die op Hem betrouwen! Wij weten, dat ook van dit samenzijn eeuwigheidslicht uitging, omdat Gods naam werd verheerlijkt en grootgemaakt.

BANDOENG II.

„Gaaf op de uitgangen der wegen en zooveel als gij er zult vinden, roep ze tot de bruiloft.” Letterlijk gesproken zijn de heilsoldaten er op Zondagmiddag 27 Juli op uitgetrokken om in de openlucht de menschen tot ingaan in het Koninkrijk Gods te bewegen. Met slaande trom en vliegend vaandel, ging de Legeroptocht door den dichtbewoonde Chineeschen kamp te Bandoeng. Officieren, kadetten en soldaten vormden, marcheerend in het helle middagzonlicht, een tafereel, dat het hart van den heilssoldaat sneller doet kloppen.

Gekomen zijnde aan den zuidelijken kant van Bandoeng, drong er een zeer groote menigte van menschen van allerlei landaard zich rondom den kring der heilssoldaten. Lieder en wisselden elkaar af met getuigenissen en vrolijk klonk de muziek der blaasinstrumenten. Gebruikmakend van een bijbelsche plaat wist Kolonel Beekhuis, die de

leiding had van deze openluchtsamenkomst, zijn gehoor te boeien. Het was op de aangezichten te lezen, dat met groot verlangen de geestelijke waarheden werden aangehoord. Majoor Palstra, officieren en makkers van Bandoeng II alsmede enkele muzikanten van het Jongenshuis verleenden hun medewerking.

JONGELIEDENDAG VOOR MALEISCH-SPREKENDEN TE BANDOENG.

Met een kampvuur, waarbij een 500 toeschouwers tegenwoordig waren, middenin den Chineeschen kamp achter de Klenteng, werd deze eerste J.L.-dag begonnen. Een 35-tal makkers van Batavia II was als „gast” gearriveerd en de gezelligheid, het gemeenschappelijk belang, het verlangen om te genieten, geestelijk zoowel als anderszins, verbond allen te zamen. Brigadier Hiorth heette allen welkom, waarna een aardig programma werd afgewerkt. Ook kwam de Kommandant een kijkje nemen en de jongelui toespreken, wat zeer gewaardeerd werd!

De geestelijke samenkomsten den volgende dag kenmerkten zich door een goede sfeer, echt „Leger des Heils”. Er was onafgebroken aandacht, bezielend gezang, vrijheid van getuigen en bovenal een krachtige, duidelijke prediking door de leiders van den dag. Adjudante Brouwer nam in de eerste en laatste bijeenkomst de algemeene leiding. De Kommandant had des morgens den hoofdschotel en gaf aan de hand van het leven van Hizkia prachtige doch zeer ernstige lessen aan de jonge menschen door. Ook mevrouw Beekhuis wist hun hart met haar woord te bereiken.

Verder was het Brigadier Hiorth, die aan het leven van David en Jesaja de nooden van de jongeren van dezen tijd spiegelde; Majoor Ramaker die stil stond bij de roeping tot den arbeid voor God; Adjudante Brouwer die duidelijk aantoonde, Wie God is en wil zijn voor ieder mensch. Allen waren machtige werktuigen in Gods hand tot opbouw en heiliging van onze jonge makkers.

Zelf deden zij flink hun best met zang en muziek en toonden zich goed voorbereid te hebben. De jongelui van Batavia II verdien een pluimpje! Het was alles goed, doch wel het allerbeste was, dat velen zich den Heer wijdden en zonden beleden. God zegene onze makkers!

DE CHEF-SECRETARIS EN MEVROUW LEBBINK OP BEZOEK IN OOST-JAVA.

Het bezoek van Lt.-Kolonel en mevrouw Lebbink aan Oost-Java is rijk aan zegen en bemoediging geweest, de geest om te zegenen en tot hulp te zijn, bezielde de Kolonels in de vele bijeenkomsten, die voor deze tournee op het programma stonden.

Begonnen werd in **BLITAR**. De Legerzaal was geheel gevuld met een aandachtige schare. Het woord van den Chef-Secretaris zoowel als mevrouw Lebbink bracht rijken zegen. Velen knielden aan het eind der bijeenkomst neer, om God te zoeken. Den volgende dag werd een samenkomst geleid voor de bewoonsters van het Beschermingskamp, gevolgd door een bijeenkomst met de daar verblijvende kinderen. Het was een lust de laatsten de Legerkoren te hooren zingen! Ook aan deze plaats werd met zegen Gods Woord verkondigd.

Denzelfden dag ging het door naar **TOEREN**, waar des avonds een bijeenkomst gehouden werd. Het was een treffend en ontroerend oogenblik, toen mevrouw Lebbink in dit samenzijn een kleine opdroeg aan God en het Leger. Na krachtige prediking van den Kolonel, waarbij Majoor Steen als tolk goede diensten deed, gaven velen aan de uitnodiging gehoor en kwamen om het Heil des Heeren te zoeken. Voor velen hunner was reeds lang gebeden.

Steeds verder ging het den Oosthoek in; den volgende dag naar **KASIJAN**, waar de inrichting geïnspecteerd werd en op Zondagmorgen een samenkomst gehouden werd met de patiënten. De avond vond de Kolonels, vergezeld van den Districts-officier en mevrouw Gladpootjes in het jongste korps **DJEMBER**. Adjudante Smid heeft de zaken daar reeds goed in handen. Zij heette de Kolonels hartelijk welkom en sprak de hoop uit, dat hun bezoek rijken zegen zou brengen. Deze hoop is verwezenlijkt. Een recht hartelijke en vrije geest heerschte in de samenkomst. Genoten werd van het getuigenis van mevrouw Lebbink, die o.m. sprak over Gods leiding in het leven van haar en haar zuster, mevr. Gladpootjes. Gods bewarende kracht en genade kwamen hierbij duidelijk naar voren. Met Majoor Röed als tolk wist de Kolonel op gloedvolle wijze de boodschap te brengen en ook hier smaakten wij de groote vreugde zielen te zien komen tot den Heer.

Van Djember ging het verder naar **BANJOEWANGI**. Tot in de uiterste hoeken was

de zaal gevuld met belangstellenden. Soldaten en Jong-Soldaten werden ingezegend. Mevrouw Lebbink behandelde hier Gods Woord. In de uitnodiging door Adjutant Gladpootjes geleid, zochten wederom enkele zielen den Heer.

Na een reis van zes uur arriveerden de Kolonels juist nog tijdig genoeg in **MALANG** om in korps II de bijeenkomst te beginnen. Het tokkel-muziekkorps met de groote stringbas zorgde voor begeleiding der liederen en..... voor leven. Het was een echte Legersamenkomst. Er werd getuigd en gezongen en ieder toonde zijn vreugde, om dit bezoek. Met kracht werd ook hier het Evangelie gepredikt en velen wijdden zich bij vernieuwing aan den Heer.

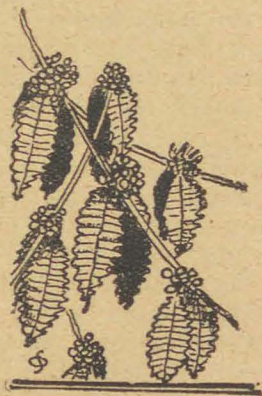
Na Malang kwam **SOERABAIA** aan de beurt. In korps I was een mooie schare opgekomen. Majoor Kyle en de K.S.M. kregen na de begroeting allereerst een kans om te spreken, daarna was het mevr. Lebbink die zich van hart tot hart richtte tot haar toehoorders en de juiste snaar wist te treffen. Overtuiging was merkbaar onder de evangelie-prediking van den Chef-Secretaris en wij gelooven, dat de vruchten gevonden zullen worden in de eeuwigheid.

Op den laatsten dag van de tournee werd des namiddags een samenkomst gehouden in **Semarang**, de melaatschen-kolonie. Met welk een overtuiging zongen en spraken deze menschen over de liefde Gods! De toespraken van de Kolonels waren zeer bemoedigend en brachten zegen en troost tot de patiënten.

De laatste samenkomst werd gehouden in Soerabaja II, waar ook de makkers van korps III en IV aanwezig waren. Reeds bij aanvang, toen de D.O. de bijeenkomst opende, werd Gods Geest ervaren. Keurig zongen de makkers van korps III, terwijl de soldaten van IV een Javaansch lied zongen. De getuigenissen van de J. L.-sergi-majoor, Penningmeester en mevrouw Gladpootjes werkten allen mede om een sfeer van verlangen naar Heiligmaking te scheppen. Ook de woorden van de Kolonels zelf, maakten diepen indruk en velen gaven aan de uitnodiging om tot Jezus te komen, gehoor.

Met zeer veel dank aan God zien wij terug op dit bezoek van de Kolonels aan Oost-Java, dankbaar voor al de genoten zegeningen. Wij zijn vast besloten voort te gaan tot overwinning.

Br. D.

OOGSTFEEST

ZONDAG 7 en MAANDAG 8 SEPTEMBER A. S.

Brengt den Heer uw gaven
— offert Gode dank!

VEREENIGD ONDER DE LEGERVLAG

Kapiteine Ch. Kappers met Kapitein J. F. Nelwan en Luitenant M. Moendoeng met Kapitein C. S. Sumampouw door Brigadier E. Brandt te MANADO.

Woensdag 6 Augustus is voor de heilssoldaten en vrienden van het Leger des Heils in Manado een heel bijzondere dag geworden, en wel door de huwelijks-inzegening van bovengenoemde makkers. Reeds vroeg kwamen velen van Sonder en andere omliggende plaatsen naar Manado om te deelen in de vreugde. Na het burgerlijk huwelijk was er gelegenheid de bruidsparen te feliciteren. De vele binnengekomen bloemstukken gaven alles een feestelijk aanzien. Dan ganschen dag was het een echt familie-feest en spoedig brak het uur aan voor de huwelijks-inzegening onder de Legervlag.

Tot den nok toe was de zaal gevuld. Door een boog van verlichte toortsen, welke gevormd werd door de Toortsdragers, traden de beide bruidsparen binnen, terwijl de muziek de huwelijksmarsch deed hooren en twee meisjes bloemen voor hen uitstrooiden.

Na opening en gebed volgde de plechtige inzegening. Het was een aangrijpend moment, toen onze makkers hun beloften aflegden onder de geliefde Legervlag. Nadat hun door de aanwezigen de Zegenbede was toegezongen, sprak Brigadier Brandt hen toe naar aanleiding van het mooie woord: „De engelen Gods zullen u bewaren en behoeden en u brengen tot de plaats, welke God u bereid heeft”.

Mevrouw Brandt sprak over de dubbele taak, welke de gehuwde vrouw in het Leger te vervullen heeft. Zij wenschte hun Gods besten zegen toe op hun verderen levensweg.

Het was een groote vreugde voor Kapitein Nelwan, dat zijn ouders bij deze gebeurtenis tegenwoordig waren. Mevrouw Nelwan sprak haar kinderen toe en uitte de vreugde, die in haar hart was over het feit, dat haar zoon een goede strijdmakker had ge-

kregen en zij een lieve dochter, die zij met groote vreugde in den familiekring hadden opgenomen. Daarna kreeg Majoor Nelwan het woord. Hij gevoelde zich een echt gelukkige vader en noemde het een groot voorrecht te zien, dat zijn zoon in zijn voetstappen volgde en zich geheel den dienst des Heeren gewijd had. Hij vertrouwde zijn kinderen toe aan de handen van Zijn hemel-schen Vader, die hen veilig zou leiden en helpen op den levensweg.

De Sergeant-majoor van Manado I sprak gelukwensen uit namens de officieren en soldaten van de Minahassa, waarna de B.O. van het korps vele telegrammen en gelukwensen voorlas.

Met spanning werd het oogenblik verwacht, dat de jonggehuwden zelf aan het woord zouden komen. Mevrouw Kapiteine Nelwan was de eerste. Groote dankbaarheid jegens God voor al Zijn liefde in haar leven ondervonden, sprak uit haar getuigenis. Deze dag zou voor haar een blijde herinnering blijven en zij dankte allen voor de hartelijkheid bij haar huwelijk ondervonden.

Kapitein Nelwan zelf sprak over „verhoorde gebeden” en haalde woorden uit de Schrift aan: „Er was geen dag aan dezen gelijk, dat de Heere de stem eens mans alzo verhoorde.” Hij gaf den wensch te kennen steeds den Heer te volgen, waar Hij hen ook zou leiden.

Hierop kreeg mevrouw Kapiteine Sumampouw het woord. Zij was zichtbaar ontroerd, toen zij getuigde van de blijdschap en vrede, die Gods dienst haar geschonken had. Vol vertrouwen, wetende dat God steeds Dezelfde

is, wilde zij de toekomst tegemoet gaan.

Tenslotte kwam de tweede bruidegom, Kapitein Sumampouw, aan de beurt. Naast God dankte hij de Brigadiers Brandt, die als een vader en moeder voor hem geweest waren. Hij zeide besloten te zijn met meer ijver dan ooit te voren te willen werken in den wijngaard des Heeren, de hoop uitsprekend, dat door hun vereenigd leven vele zielen voor den Heer zouden gewonnen worden.

Hierna werd deze bijzondere samenkomst door mevrouw Brigadier Brandt met dankgebed besloten. God zegene de Kapiteins en gebruike hen tot nuttigen arbeid in Zijn dienst!

M. H. S.

SOEKABOEMI.

Op 3 Augustus bezocht de D.O. van West-Java, Brigadier Hiorth, ons korps. Zoowel in de Heiligings- als Verlossingssamenkomst werd Gods woord met kracht gebracht en in de uitnodiging kwamen 4 personen, waarvan twee voor het eerst, tot den Vriend der zondaren.

Een week daarna hadden wij Adjutant Young, den secretaris van den Kommandant, met ons. Groote zegen kwam tot ons hart. In de heiligingsbijeenkomst kwamen vier makkers, om naar reinheid des harten te zoeken. Des avonds was de zaal goed gevuld, een zangkoor gaf medewerking, terwijl een koor door den Adjutant geleerd vlug werd meegezongen. Ook dien avond kwamen vier zielen tot Jezus. Geprezen zij den naam des Heeren.

M.A.L.-W.

Hoofdkwartier - Nootjes

BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID.

Majoor *Helene Lauter*, op 17-1-15 in Engeland in opleiding gekomen, vanuit Regent Hall, London, te Djokjakarta op 12 Augustus 1941.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

TERRITORIAAL HOOFDKWARTIER.

GEHUWD :

Kapitein *J. F. Nelwan*, op 15 April 1936 vanuit KapiroE in opleiding gekomen, met

Kapiteine *Ch. Kappers*, op 24 September 1930 vanuit Soerabaja I in opleiding gekomen, te Menado, op 6 Augustus 1941.

Kapitein *C. A. Sumampouw*, op 15 April 1936 vanuit Menado I in opleiding gekomen, met

Luitenant *M. Moendoeng*, op 3 November 1938 vanuit Sonder in opleiding gekomen, te Menado, op 6 Augustus 1941.

BEVORDERINGEN.

Tot Adjudant: Kapitein *J. Dreverman*
Kapitein *M. Ossendrijver*
Kapitein *J. Th. Wattimena**
Kapitein *G. Zoethout*

Tot Kapitein: Luitenant *I. Hendrik*
Luitenant *J. Wouthuyzen*

Tot Luitenant: Kdt.-Luitenant *J. C. Adam*
Kdt.-Luitenant *D. Ampoengi*
Kdt.-Luitenant *B. Lasut*
Kdt.-Luit. *M. E. Maulany*
Kdt.-Luit. *E. Mirah*
Kdt.-Luit. *J. Ngahoe*
Kdt.-Luit. *C. H. Polhaupessty*
Kdt.-Luitenant *K. Sitoroes*
Kdt.-Luit. *Tan Kiet Lioe Nio*
Kdt.-Luit. *T. Tresnosodarmo*
Kdt.-Luit. *A. P. Watupongoh*
Kdt.-Luit. *E. Wuwung-Supit*

AANSTELLINGEN.

Majoor *G. L. Priddle* naar Oengaran. (tijd).
Adjudant *C. Tarima* naar Bora.

Mevr. Kapitein *M. C. E. van Erven* naar Medan I.

Kapitein *A. Hoetabarar** naar Soerabaja IV.
Kapitein *A. Hoetadoeloe** naar Pematang Siantar.

Kapitein *D. Losoh* naar Paloe.
Kapitein *A. Palenewen* naar Sonder.
Kapitein *A. Scretta* naar Bandoeng K. H.
Luitenant *T. Bindoek* naar Toro.
Luitenant *M. E. Maulany* naar Medan I.
Luitenant *A. Neyland* naar Menado I.
Luitenant *J. Ngahoe* naar Poerworedjo.
Luitenant *P. Pakoe* naar Peana.
Luitenant *M. Piring* naar Tompasso.
Luitenant *Rakem* naar Djember.
Kdt.-Luitenant *J. Idris* naar Batavia II.
Kdt.-Luitenant *C. Poluan* naar Pinaras
Kdt.-Luitenant *Rachoemi* naar Koendoer.
Kdt.-Luitenant *R. Raoui* naar Bora.
Kdt.-Luitenant *P. M. Simangoensoeng* naar Kakas.

A. C. BEEKHUIS,
Territoriaal Kommandant.
Bandoeng, 19 Augustus 1941.

BATAVIA I.

Ons korps had een zeer goeden Zondag op 10 Augustus, toen Brigadier en mevr. *Hiorth* ons bezochten. Reeds in de Compagnie-samenkomst werd groote belangstelling getoond. De zaal was aardig gevuld voor de Heiligingssamenkomst en in onze verwachting voor geestelijken zegen werden wij niet teleurgesteld. Het woord Gods werd als het ware ingedronken en de lessen, welke de Brigadier naar voren bracht, lieten niet na diepen indruk te maken. Mevrouw *Hiorth* zong ons een mooi lied en getuigde van Gods liefde. Ook de korps-zangbrigade deed zich hooren.

Een aandachtige schare werd bereikt op het Waterlooplein. Ook de avondsamenkomst was goed. De wapenen des Lichts werden met die der duisternis gemeten. Het lied „Bijna bewogen” bracht ontroering in de harten. Een zuster deed de goede keuze. Het was een goede dag vol zegen.

Edebw.

De Kommandant. Met groote vreugde is over de geheele linie het bericht van de bevordering van onze leiders tot den rang van Lt-Commissioner, ontvangen. Van alle kanten kwamen de gelukwensen. Moge Gods zegen bij voortduring op Kommandant en mevrouw *Beekhuis* rusten! Jammer, dat hun zoon in Nederland niet in deze vreugde kan deelen, doch op Gods tijd zal dit zeker geschieden.

Door de afwezigheid van den Chef-Secretaris van het Hoofdkwartier, was de Kommandant aan Bandoeng gebonden, doch heeft verschillende bijeenkomsten geleid in de Bandoengsche korpsen, waarvoor wij gaarne naar de rapporten verwijzen.

De Chef-Secretaris en mevr. Lebbink genieten van een welverdiend verlof. Als deze Strijdkreet in handen der lezers komt, hopen zij weer druk aan den arbeid te zijn. Dadelijk na afloop van het verlof reizen zij door naar Soerabaja voor den J.L.-dag.

Lt.-Kolonel en mevrouw Lord, die in bevel zijn van den Legerarbeid in de „Malay States” brachten op doorreis naar Nieuw-Zeeland een bezoek aan Bandoeng, waar zij verschillende inrichtingen bezichtigden. Ook in Batavia en Soerabaja zagen zij iets van het Legerwerk in Ned.-Indië; eveneens bezochten zij het Rusthuis in Garoet. De Kolonel heeft onlangs een zeer zware operatie door-gemaakt en moest op advies van den geneesheer met verlof, teneinde nieuwe krachten op te doen voor den arbeid. Zijn Hoofdkwartier is in Singapore, waar veel wordt gedaan voor de militairen in deze dagen. God zegene de Kolonels op hun reis en geve dat de Kolonel spoedig weer gezond en wel naar zijn post zal kunnen terugkeeren!

Bevorderd tot Hooger dienst. In de afgelopen maand werd onze makker Majoor *H. Lauter*, vanuit het Petronella-ziekenhuis te Djokja, Bevorderd tot Heerlijkheid. De Majoor moest een zware operatie ondergaan en enkele dagen daarna nam God haar Thuis. Zij had echter tevoren alle aardse zaken

geregeld en haar ziel bereid voor den wil Gods — zij was geheel bereid heen te gaan. Voor haar laatste woorden en getuigenis verwijzen wij gaarne naar pagina 2. God zegene haar Javaansche makkers in Poerwonegoro en Sapoeran, die haar zeer zullen missen! De Heere trooste ook haar zuster in Amerika!

Gezinsbond-Congres-Semarang. Terwijl deze aantekeningen geschreven worden, maakt de Kommandant zich gereed voor genoemd Congres. Mevrouw Brigadier *Loois* heeft alle regelingen in handen en het programma belooft veel goeds. In een volgend nummer bijzonderheden.

Gelukwensen. Op 29 September a.s. hoopt Majoor *M. Lehmann*, die in bevel is van korps Soerabaja II, de Orde voor 25-jarigen Trouwen Dienst te ontvangen. Moge de Heer haar een rijk gezegenden, onvergetelijken dag schenken! Met veel zegen mocht de Majoor arbeiden onder de Chineezzen, zoowel in verschillende korpsen als laatstelijk in het Chin. kindrhuis te Medan.

Brigadier en mevrouw Hiorth hopen op 15 September den dag te herdenken, dat zij 30 jaar geleden hun eerste aanstelling als Heilsofficier ontvingen. Onze hartelijke gelukwensen!

Een prestatie. In verband met het groote gevaar voor typhus, dat momenteel in Soerabaja heerscht, werden duizenden menschen gevaccineerd. Ook ons „William Booth-ziekenhuis” had een groot aandeel in deze taak. Niet minder dan 10.000 vaccinaties werden verricht. Dit beteekende veel extra werk voor de doktoren en verpleegsters, doch ze sloegen er zich prachtig doorheen!

Uit den familiekring. Majoor en mevrouw *Nelwan*, die met buitengewoon verlof in Menado waren, om het huwelijk van hun zoon mede te maken, hopen half September weer terug te zijn in Palimanan en hun arbeid te hervatten. De **Adjudants Juutilainen**, die hen gedurende deze weken heb-

ben vervangen, zullen, alvorens een nieuwe aanstelling te aanvaarden, eerst een tournee door Midden-Java maken. Zeker zullen zij heel wat belangstelling wekken in de plaatsen, die zij hopen te bezoeken, door hun ervaringen in de Toradja-landen opgedaan.

Mevrouw Kapiteine Sterk heeft na de geboorte van haar kleine tot onze spijt te kampen gehad met koorts en moest in het ziekenhuis blijven voor verdere verzorging. Nadere berichten konden wij nog niet ontvangen.

Kdt.-Luitenant Kotambunan van Pematang Siantar zal voor langeren tijd in het Sanatorium te Kaben Djahé moeten verblijven voor een rustkuur.

Mevrouw Adjutant Voogt mocht het ziekenhuis verlaten en kon in haar gezin terugkeeren. De kleine *Chrisje* is ook op den weg der beterschap!

Bericht werd ontvangen, dat de broer van mevrouw Majoor *Nyheim* in Noorwegen is heengegaan, terwijl **Kapiteine Leimena** bericht ontving van den dood van haar moeder.

Moge de Heer al de genoemde makkers dicht nabij zijn! Laat ons hen in onze geboden gedenken!

Rijdende cantines. Binnen afzienbaren tijd zal op initiatief van het Leger des Heils ook hier in Ned-Indië de rijdende cantine in gebruik worden genomen door het leger, terwijl onze Organisatie de verzorging hiervan zal worden opgedragen. Nadere en uitgebreide bijzonderheden hopen wij in een volgend nummer te kunnen geven.

WIE HELPT? Een 80 officieren zullen deelnemen aan het Congres te Batavia. Vrienden, die een of meerdere officieren zouden kunnen logeeren, zouden ons grootelijks hiermede helpen. Gelieve even op te bellen: Het Meisjeshuis Wl. 556 of het Militiehuus Wl. 615.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

De Kommandant.

3 September Bandoeng, officierssamenkomst; 6-16 — Padang; 18 — Bandoeng, Geestelijke Dag, Kweekschool; 21 — Bandoeng, J.L.-Dag; 25-29 — Batavia, Congres.

De Chef-Secretaris.

7-8 September Bandoeng I; 20-21 Semarang, J.L.-Dag; 25-29 Batavia, Congres.

Brigadier Brandt.

6 September — Batoe; 7 — Kaweroean; J.L.-dag; 8 — Menado I en II; 13 — Kakas; 14 — Remboken, J.L.-dag; 15 — Langoan; 16 — Tondano; 20 — Toempaän; 21 — Amoerang en Menado, J.L.-dag; 22 — Roemoong.

Brigadier Hiorth.

11 September — Bandoeng I; 14 — Bandoeng II; 20-21 — Bandoeng*; 25-29 — Batavia, Congres*.

*met den T.C.

Brigadier Loois.

7 September — Ngawi v.m. Madioen n.m.; 10 — Semarang I; 14 — Solo; 17 — Sapoeran; 18 — Poerwonegoro; 20-21 — Semarang, met den C.S.; 26 — Krengseng.

Adjudante Brouwer.

7 September — Semarang I v.m. Pekalongan n.m.; 8 — Tegal; 13-14 — Batavia I en II; 21 — Bandoeng, met den T.C.

Adjutant Gladpootjes.

2 September — Toeren; 3 — Soerabaja IV; 7-8 — Malang I; 9 — Malang II; 13 — Toempang; 14 — Soerabaja III v.m. Soerabaja V n.m.; 16 — Soerabaja II; 18 — Malang II; 21 — Soerabaja I; 23 — Blitar.

RADIO-UITZENDINGEN

N. I. R. O. M.

15 September 11.40 — 12.00 uur
Morgenwijding: Adj. M. M. Brouwer

RADIO-VEREENIGING „MIDDEN-JAVA” (SEMARANG)

Avondwijding: 19.30 — 20.00 uur
18 September: Brigadier H. Loois.

PMY-ARCHIPELZENDER

op een golflengte van 58.31 meter
ZONDAG 21 September
17.30 — 18.45 uur

Uitzending van een Leger des Heils-samenkomst onder leiding van Lt-Commissioner A. C. Beekhuis.

DE BIJBEL

ook in onze dagen een kracht Gods.

Vele van de „chaplains”, belast met de geestelijke zorg voor de militaire troepen in de oorlogvoerende landen, spraken namens hun „mannen” de erkentelijkheid uit voor de Nieuw-Testamenten, welke door het Britsche Bijbelgenootschap worden verstrekt. Een hunner schrijft: „Wij hebben een boodschap gereedgemaakt, die in alle onder onze zorg ressorteerende barakken is opgehangen en die o.m. de volgende woorden bevat: „Leest Gods „Staande Order” en stelt u op de hoogte van Zijn „Dagorder”. God spreekt tot een ieder, die bereid is te luisteren en te gehoorzamen”.

***

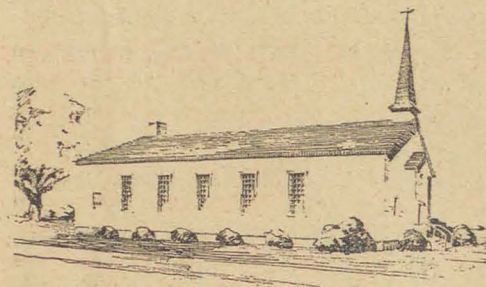
Voor de Hollandsche kerk te Londen werden destijds 400 Nieuw-Testamenten en 150 bijbels beschikbaar gesteld. Helaas, gingen vele dezer weder verloren, toen de kerk door de bombardementen verwoest werd. Vele bijbels werden ook verstrekt aan den Chaplain der Nederlandsche zeelieden.

***

In Amerika worden in verband met de bewapening 555 „Regimental Chapels” gebouwd. Deze eenvoudige Godshuizen uit hout opgetrokken en geheel in overeenstemming met de omgeving van het kamp, waar het regiment gelegerd is, zullen een lengte hebben van ruim 95 feet, en een breedte van 37 feet. Het interieur zal zoo ingericht worden, dat er Godsdienstoefeningen voor alle gezindten in gehouden kunnen worden, met een verplaatsbaar altaar, platform en lessenaar. In elk dezer kapellen zal een electrisch orgel zijn, boven op de gaanderij, waar tevens plaats is voor 57 personen, terwijl in het „schip” zitplaatsen zijn voor 300 personen. Er zijn twee consistorie-kamers terzijde van het altaar.

***

Met het oog op de bombardementen en de gevolgen daarvan, is men in Amerika reeds een jaar geleden begonnen Nieuw-

Hoe de „Regimental Chapels” worden.

Testamenten ter verspreiding onder de militairen te laten drukken. Deze geste ging uit van het Britsche Bijbelgenootschap. Een kwart miljoen was reeds klaar in 1940. Een tweede 250.000 is juist ter perse. In deze laatste oplage is voorin een aanbeveling gedrukt van president Roosevelt, waarin hij er bij de militairen op aandringt den bijbel te lezen.

***

Vele jaren lang is het de gewoonte geweest van het Britsche Bijbelgenootschap den koning van Engeland te vragen een copie van het jaarlijksch rapport over de werkzaamheden van dit Genootschap te willen aanvaarden. Bij zijn bericht van ontvangst van het rapport over het afgelopen jaar, liet koning George de boodschap doorgeven, dat hij in de toekomst met het oog op het moeilijke verkrijgen van het materiaal, gaarne een heel gewoon uitgevoerde copie zou ontvangen, inplaats van de luxe-uitvoering, die Zijne Majesteit gewoonlijk ontving. Zeker een karakteristiek bewijs van des Konings bezorgdheid en nadenkendheid.

***

Door het Handels-departement van het Leger des Heils werden gedurende de laatste maanden ruim 2000 Evangeliën geplaatst, waarvan alleen in de Minahassa reeds 1000. Vooral de vraag naar de Indische uitgave van het Nieuwe Testament en de Eenheidsvertaling in het Maleisch, is steeds stijgende.

VAN HET JEUGDFRONT.

Nu de scholen weer begonnen zijn, zet de jeugd in de Korpsen ook weer het beste beentje voor en zien wij gedurende de komende maanden voortgang en uitbreiding tegemoet. Plannen worden beraamd, en werkprogramma's zijn reeds opgevat om uit te werken.

45 nieuwe **Korpskadetten** hebben een aanvang gemaakt met den nieuwen Cursus, en nog meerdere wachten met ongeduld tot zij den leeftijd hebben bereikt om ook aan het werk te mogen gaan. Intusschen volgen zij met hun kameraden de klassen, als een voorbereiding. Wij hebben nu in N.O.I. totaal 296 K.K.'s.

Vele P.V.'s zijn overgeplaatst, sommigen kwamen weer terecht in een anderen Troep, Horde of Kring, en sluiten zich aan bij hun nieuwe makkers.

Uit de **Minahassa** ontvingen wij bericht van de installatie van twee Toortsdragersgroepen, n.l. No. 16 en 17, resp. te Kaweroean en Kakas. Andere groepen op Java zijn in voorbereiding.

De J.L.-Dagen zijn begonnen, en andere volgen. Voor honderden van onze jonge menschen zijn dit dagen om nimmer te vergeten, door de groote geestelijke zegeningen en bekrachtiging die zij daar ontvingen.

Bij mijn bezoek aan **Solo** hadden wij voor het eerst een echt kampvuur met de beide troepen. Het was een gezellig uur en de bijdragen der P.V.'s waren heel aardig. Op de **Witte Kruis Kolonie** had ik het voorrecht om op verzoek van Moe van Emmerik een kindersamenkomst te leiden. Het was een echt genoegen om voor al die peuters — een woelige schare — te mogen vertellen. Wat kunnen ze zingen. Ook de welpen kregen een beurt, en we hebben fijn gespeeld.

Hoppie Kuneken had een parade bij schijnwerperlicht in den tuin van het Ooglijders-hospitaal te **Semarang**. We hebben het erg leuk gehad. De Welpen mochten een spelletje met hun oudere zusjes meespelen, en dat vonden ze dol.

Raksja Andreas van **Bandoeng I** was absoluut verrast, toen den eersten keer na de vacantie 25 welpen kwamen opdagen. Ze kon haar oogen niet gelooven! Gelukkig komt Mevrouw Meijers, een oude bekende in de padvinderswereld, als nieuwe Akela om te helpen, en zal ze ook nog wel anderen bereid vinden om haar bij dit heerlijke spel bij te staan.

Voorwaarts allen, met nieuwen moed, en vertrouwen in God, Die den arbeid moge zegenen tot eer van Zijn Naam.

M. M. Brouwer. Adj.

Geslaagd voor Korpskadetten-Toelatings-examen: —

Johanna Nelwan, Palimanan, en Jonathan Napitoepeoloe, Medan.

EEN WELOPGEVOED MEISJE.

Indien een meisje een goede opvoeding heeft, zal het onnoodig voor haar zijn dit aan de wereld te verkondigen. Welopgevoedheid is voor haar even natuurlijk en noodzakelijk als de ademhaling.

Ze spreekt nooit kwaad en luistert ook niet naar kwaadspreken. Zij heeft een hekel aan babbelerij. Het zal voor haar heel zelden noodig zijn excuus te vragen daar ze altijd zorg draagt de gevoelens van anderen niet te kwetsen en nooit spreekt over de persoonlijke aangelegenheden van anderen.

Een welopgevoed meisje tracht nooit de aandacht te trekken en treedt nimmer op den voorgrond. Zij is vriendelijk en gastvrij, geeft met vreugde van wat zij bezit en tracht zich nooit groter voor te doen dan ze is. Ze is eenvoudig, flink en eerlijk, vol medegevoel voor hen, die in moeilijkheden verkeerden, en toont zich bereid om te allen tijde te dienen, rijken zoowel als armen, vrienden zoowel als vreemdelingen.

Hebt ge wel eens zoo'n meisje ontmoet? Kijk maar eens goed om u heen. Maar zorg in de eerste plaats, dat men van u kan zeggen: „Zij is welopgevoed!”

EEN K.K.-UITSTAPJE. BANDOENG I.

Op zekeren dag vertelde onze leidster (Adjudante van Lith) ons, dat wij op een Woensdag naar de Sterrenwacht zouden gaan. Vol verlangen wachtten wij op dien dag. Om 6.30 uur moesten wij toen op het Hoofdkwartier aanwezig zijn en niet lang daarna kwamen twee taxi's. We stapten in en weg waren we. De tocht er heen was lang en leuk,

HET DEUKJE.

(Een sage).

Elk kind, dat op aarde zijn intrede doet,
Krijgt 'n Engel dan mee tot geleide;
Al is die onzichtbaar, zijn plicht kent hij goed,
Hij was 't, die ook u hier verbeide.

Als welkomsgroet geeft hij het kleintje een kus
Op 't voorhoofd, de oogjes en handen,
Op schattige voetjes, en bidt dan met één,
Dat 't eens in den Hemel belande!

En kust hij het rozige mondje dan teer,
(Geen moedertje zelfs doet dat zachter!)
Dan legt hij zijn vinger er even op neer
En laat zoo een deukje daar achter.

Vlak onder het neusje, juist boven den mond,
Wordt 't deukje voor 't leven gelaten;
Als de Engel het geeft, zegt hij zachtkens

„Houd 't mondje toe — niet te veel praten!”

Celestine Oliphant-Schoch.

want het ging steeds hooger. Toen kwamen we bij een klein huis, waar we werden aangehouden, want we moesten onze kaart laten zien. Toen ging de poort open en wij weer verder. Eindelijk kwamen we op de plaats van bestemming. Het eerst wat wij zagen, waren al de lichtjes van Bandoeng. O, wat was dat een mooi uitzicht! Er waren erg veel menschen. We gingen in een gebouw waar een groot toestel stond met wat wij noemden een groote „pijp”. Een heer, die de bezoekers rondleidde vertelde heel vlug, want er was veel te zeggen, wat alles beteekende. Ook nog enkele andere gebouwen mochten we bezoeken. Nadat we alles gezien hadden ging het weer huiswaarts. Wat hadden we een goeden avond gehad!

E. Tarima.

JONGELIEDENDAGEN 1941.

Geleid door den Territoriaal Kommandant:

BANDOENG 21 September, voor Hollandsch sprekenden van West-Java.

MALANG 19 October, voor Hollandsch sprekenden van Oost-Java.

Geleid door den Chef-Secretaris.

SEMARANG 21 September, voor Midden-Java.

MINAHASSA, onder leiding van Brigadier Brandt.

KAWEROEAN 7 September

REMBOKEN 14 „

AMOERANG 21 „

MANADO I 28 September

SONDER 5 October

NIEUWS UIT AMBON.

De I.T.B.-ers hebben een geslaagde demonstratie gegeven, welke zeer gewaardeerd werd door allen, die opgekomen waren, om er van te genieten. Na een welkomstgroet vingen de standen aan, vormende de letter „W”, waarop het „Wilhelmus” werd gezongen. Daarna volgde een reeks van verschillende nummers, goed geordend, alles verliep vlot. De vaardigheid der I.T.B.-ers kwam zeer voordeel uit, dien avond! Ook was er veel voor het hart, met diepe strekking. Het stuk „Eén leven slechts” door een groep meisjes uitgevoerd, gaf een pakkend en blijvend effect. Tot slot schaarde de I.T.B.-groep zich om de Toorts en werd het Toortsdragerslied gezongen. Het was een goede en welgeslaagde avond. Ons motto is en blijft: **Helpt elkander!**

De I.T.B.-ers gaven in verband met het 25-jarig jubileum van de Leprozenkolonie ter plaatse, ook een welgeslaagde uitvoering voor de patiënten aldaar.

JONGELIEDENDAG.

Feitelijk waren we twee dagen te zamen. Op den eersten dag werd des namiddags een

nam het voorbeeld van de drie jongelingen in den vurigen oven, om de jonge menschen tot trouw en geloof aan te sporen. In den nabidstond werd een zware strijd gestreden, maar halleluja, vijf jonge menschen deden de goede keuze.

J. A. C.

BANJOEWANGI.

Op 3 Juli leidde onze B.O., Kapitein Kreikamp, een bijzondere Holl. samenkomst in de Prot.-kerk. De diep geestelijke strekking van den zangdienst „De kleine prinses en de zilveren draad”, welke met medewerking van de Toortsdragers werd gedaan, bracht ongetwijfeld grooten zegen tot menig hart. Majoor en mevr. Hermes bezochten ons korps op 26 en 27 Juli. Des Zaterdagavonds een lichtbeeldensamenkomst onder zeer groote belangstelling. Des Zondags rijk gezegende samenkomsten, des middags voor de soldaten, terwijl in de avondbijeenkomst een viertal makkers tot reeruit werd bevorderd. Ook in deze bijeenkomst werden lichtbeelden vertoond, terwijl Gods woord met kracht werd gepredikt. Het was een gezegende dag.

De Toortsdragers van Ambon in actie.

Majoor Gerth houdt een toespraak tot een troep „Indianen”. Ze zien er nogal goedig uit!

groote openluchtsamenkomst gehouden. Ruim 300 menschen mochten wij daarbij bereiken met de Evangelie-boodschap. Om 7 uur waren een 250 belangstellenden geschaard om het kampvuur, waar de jongelui recitaties, afgewisseld door gitaar en mondorgel-muziek, ten gehoor brachten. Majoor Gerth vertelde een kampvuurverhaal.

Om 9 uur des morgens begon op den tweeden dag de Heiligingssamenkomst, waarin mevrouw Majoor Gerth sprak over het leven van David. De Heer kwam ons dicht nabij en wijze lessen kwamen tot hoofd en hart der jonge menschen. Des namiddags waren allen te zamen voor de thee, wat een gezellig en goed uurtje werd. Na afloop een echte Halleluja-samenkomst. Kapitein Corputty sprak over Gods groote liefde in Jezus Christus aan de wereld geschonken. Majoor Gerth

JONGENS!

Zorgt, dat ge uit den weg blijft van:

1. Hen, die met Godsdienst spotten.
2. Hen, die om hun ouders lachen, en niet luisteren naar hun bevelen.
3. Hen, die vloeken, of gemeene woorden bezigen.
4. Hen, die hun plicht verzaken en hun tijd verspillen.
5. Hen, die twistziek zijn en altijd met anderen overhoop liggen.
6. Hen, die geneigd zijn tot leugen en bedrog.
7. Hen, die wreed zijn en dieren kwellen.

Denkt aan den tekst: „Die der zotten metgezel is, zal verbroken worden.”

Spr. 13:20.

CONGRES - BATAVIA

Onder leiding van Kommandant A. C. Beekhuis
van Donderdag 25 - Maandag 29 September

DONDERDAG 25 September 7.00 uur n.m. - bijzondere „Oliphant-Schoch”-avond.

Interessante lezing over het leven van wijlen mevr.-Commissioner Oliphant-Schoch, verlicht met beelden uit haar leven. O.m. zal dien avond ook Mr. J. E. van Hoogstraten v.h. Dept. van Economische zaken, het woord voeren.

ZATERDAG 26 September 7.00 uur n.m. groote Openluchtsamenkomst - Prinsenlaan.

ZONDAG 27 September 9.30 uur v.m. - Heiligingssamenkomst
5.00 uur n.m. - Openluchtsamenkomst op het Waterlooplein.
7.00 uur n.m. - Verlossingssamenkomst.

MAANDAG 28 September 6.30 uur n.m. - Openluchtsamenkomst in de oude stad.
7.00 uur - Samenkomst in een bijzondere zaal in de Chineesche wijk.

De Hollandsche samenkomsten worden alle gehouden in

HET HOLLANDHUIS, KONINGSPLEIN WEST 7.

Congres: **SOERABAJA** 23 - 26 October.

SEMARANG 14 - 17 November Congres voor Indonesische officieren.